

787**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 17 sierpnia 1999 r.

w sprawie kwoty, powyżej której należności uiszcza się w formie bezgotówkowej.

Na podstawie art. 232 § 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402) zarządza się, co następuje:

§ 1. Należności, których łączna kwota przekracza równowartość 1 000 EURO, uiszcza się w formie bezgotówkowej.

§ 2. W przypadku dokonywania wpłat za pośrednictwem banków lub urzędów pocztowych przepisu § 1 nie stosuje się.

§ 3. Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ceł z dnia 17 września 1997 r. w sprawie określenia kwoty, powyżej której należności uiszcza się w formie bezgotówkowej (Monitor Polski Nr 66, poz. 652).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz***788****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 17 sierpnia 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków wydawania wiążącej informacji taryfowej, wzoru wniosku i niezbędnych dokumentów, które należy do niego dołączyć, a także wzoru formularza wiążącej informacji taryfowej.

Na podstawie art. 5 § 10 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki wydawania wiążącej informacji taryfowej, wzór wniosku i niezbędne dokumenty, które należy do niego dołączyć, a także wzór formularza wiążącej informacji taryfowej.

§ 2. 1. Z wnioskiem o udzielenie wiążącej informacji taryfowej, zwanym dalej „wnioskiem”, występuje się do Prezesa Głównego Urzędu Ceł.

2. Wniosek powinien być sporządzony zgodnie z wzorem stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Wniosek powinien dotyczyć tylko jednego towaru klasyfikowanego według kodu taryfy celnej.

§ 4. 1. Jeżeli jest to niezbędne do dokonania klasyfikacji towaru, osoba występująca z wnioskiem o wydanie wiążącej informacji taryfowej, zwana dalej „wnioskodawcą”, powinna dostarczyć próbki, fotogra-

fie, schematy, katalogi, certyfikaty jakościowe, certyfikaty ilościowe lub inne dokumenty i materiały.

2. Jeżeli dla dokonania klasyfikacji towaru według kodu taryfy celnej jest to niezbędne, Prezes Głównego Urzędu Ceł może zażądać od wnioskodawcy dostarczenia dodatkowych dokumentów lub materiałów, określając jednocześnie termin ich dostarczenia. Wyznaczony termin powinien uwzględniać możliwość ich dostarczenia.

3. Niedostarczenie dokumentów lub materiałów, o których mowa w ust. 2, w wyznaczonym terminie powoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

4. Na wniosek wnioskodawcy, złożony nie później niż przed upływem uprzednio wyznaczonego terminu, organ celny może w szczególności uzasadnionych przypadkach przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 3.

§ 5. 1. Wnioskodawca może wskazać metody badania, które mogą być zastosowane dla dokonania klasyfikacji towaru.

2. Badania i analizy, niezbędne do udzielenia wiążącej informacji taryfowej, wykonywane są przez laboratorium celne lub inne laboratoria, akredytowane zgodnie z odrębnymi przepisami lub uznane przez Prezesa Głównego Urzędu Ceł.

§ 6. 1. Dokumenty i materiały załączone do wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2, nie podlegają zwrotowi.

2. W przypadku gdy wnioskodawca umieścił we wniosku żądanie zwrotu określonych dokumentów lub materiałów, organ celny po dokonaniu klasyfikacji towaru odsyła je na koszt wnioskodawcy.

3. Zwrotu dokumentów lub materiałów, o którym mowa w ust. 2, nie dokonuje się, jeżeli uległy zniszczeniu.

§ 7. Wnioskodawca może zastrzec we wniosku, które informacje i materiały mają charakter poufny lub stanowią tajemnicę handlową.

§ 8. 1. Przed przeprowadzeniem badania lub analizy towaru, niezbędnych do udzielenia wiążącej informacji taryfowej, wnioskodawca jest obowiązany do wpłacenia, na rachunek Głównego Urzędu Cei, zaliczki na pokrycie przewidywanych kosztów tego badania lub analizy.

2. Nieuiszczenie zaliczki, o której mowa w ust. 1, w wyznaczonym terminie powoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

§ 9. 1. Wiążąca informacja taryfowa powinna zostać udzielona wnioskodawcy bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu trzech miesięcy od dnia złożenia kompletnego wniosku.

2. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1, przekazanie wiążącej informacji taryfowej nie będzie możliwe, organ celny informuje o tym wnioskodawcę, podając przyczyny zwłoki i termin, w którym udzieli tej informacji.

§ 10. 1. Wiążącej informacji taryfowej udziela się na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. W wiążącej informacji taryfowej nie podaje się informacji o towarze, zastrzeżonych przez wnioskodawcę we wniosku jako poufne lub objęte tajemnicą handlową.

§ 11. Warunkiem wydania wiążącej informacji taryfowej jest przedstawienie przez wnioskodawcę dowodu potwierdzającego wniesienie opłaty, o której mowa w art. 275 § 3 pkt 2 Kodeksu celnego.

§ 12. Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Cei z dnia 17 września 1997 r. w sprawie szczególnych warunków wydawania wiążącej informacji taryfowej, wzoru wniosku i niezbędnych dokumentów, które należy do niego dołączyć, a także wzoru formularza wiążącej informacji taryfowej (Monitor Polski Nr 66, poz. 647).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*